

Nil magis sibi habere animo, de nulla re magis, quam de pace in tota christiana republica, ac praesertim in Italia tuenda, sollicitum esse: haec dies noctesque meditari; proque ea retinenda nullum officii genus intentatum relicturum, in summo existimationis loco Senatus consilia semper habiturum, eandem cum Republica se fortunam subiturum. Verum eo loco res erant, ut nullis humanis rationibus tot nubium ac tempestatum turbines discuti posse viderentur; quoque tot ingentium rerum orsus erumperent, Europa omnis circumspiciat.

Interim Alphonfus Queva, Philippi apud Venetos legatus, Fuentani nomine sex Germanorum millium per fines Reipublicae transitum a Senatu petit: id & semper permissum, ac postremis hisce temporibus, anno nempe M. DC. I. ultro concessum fuisse; licet enim alii non deessent aditus, quibus in Insubres ductari copiae possint; attamen vel itinerum compendio ac facilitate, vel Reipublicae in Regem benevolentia permotum, id a Senatu flagitare Fuentanum voluisse. Sciampi-
gnius, Henrici orator, de Hispanorum petitione certior factus, nulla interjecta mora, Patres adit: ne transitum per Venetas ditiones Germanis permittant, enixe postulat; copias in Burgundiam adversus Gallorum Regem, Reipublicae amicum ab Hispanis mitti. Ea de re dissentientibus sententiis in Senatu actum. Collegii Patres fere omnes ita Quevæ respondendum censebant: *Rempublicam, quæ semper æque cum Regibus amicitiam coluisset, in eadem adhuc sententia permanere: quæ inter eos dissidia erant, iis sese immiscere nolle: multos aditus esse, quibus e Germania, ut ipse Queva agebat, in Insubres descenderetur; per eos aditus copias duci Fuentanus juberet, neque amicam Rempublicam implicaret: reliquis Germanorum, si quæ superessent, quominus impediuntur opportune Senatum iussurum.*

Nicolaus Donatus, Joannis filius, adversus Senatus consultum ita dicere occipit.

Non sum nescius, Patres optimi, de gravissima re agi, quæ sane, in quamvis partem vestra proclinent suffragia, maxima secum rerum momenta attractura sit. Quo magis, ne quid propere fiat, ne sensim in bellum incidamus, sum-
mope-

*Alphonfus
Queva, ora-
tor, transitu
Germanis
militibus a
Venetis po-
stulat.*

*Sciampi-
gnius ora-
tor, ne tran-
situm Germa-
nis, permit-
tatur, a Se-
natu petit.*

*Nicolaus
Donatus
oratio.*